

ת"פ 59243/03/14 - מדינת ישראל נגד בנימין כהן, מתן אבירן

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 59243-03-14 מדינת ישראל נ' כהן ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופטת נאוה בכור
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. בנימין כהן
2. מתן אבירן

הנאשמים

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד ליאל אהרוני

הנאשם 1 וב"כ עו"ד שרון גלסנר

הנאשם 2 וב"כ עו"ד עמית פרנטי

גזר דין

1. הנאשמים הורשעו על פי הודאתם ובמסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירות של היזק לרכוש במזיד לפי סעיף 452 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), ותקיפה וחבלה ממשית ע"י שניים או יותר לפי סעיף 382(א) לחוק.

2. על פי המפורט בכתב האישום המתוקן, בעת הרלוונטית עבד מר ראובן קוסטנוביץ (להלן: "המתלונן") כמוכר בחנות YELLOW בתחנת פז ברחוב ז'בוטינסקי בפתח תקווה.

ביום **21.12.13** בשעה 03:50 עת נכנסו הנאשמים לחנות, ובעודם תחת השפעת אלכוהול, ניגש **נאשם 2** ונכנס לתוך חדר צדדי שבמתחם החנות. משזיהה זאת המתלונן, ניגש לנאשם 2 ודרש ממנו לעזוב את החנות לאלתר.

בסמוך לכך, חבר **נאשם 1 לנאשם 2** ובין הנאשמים למתלונן פרץ ויכוח בעטיו דרש המתלונן מהנאשמים לעזוב את המקום. בתגובה אמרו לו "אנחנו לא עוזבים".

בנסיבות אלה, ובתגובה לדחיפת הנאשמים ע"י המתלונן לעבר הכניסה לחנות, דחף **נאשם 1** חזרה את

המתלון ולפת ידו סביב צווארו.

בהמשך, משהתגונן המתלון תוך שליחת ידו לעבר עורפו של נאשם 1, אחז **נאשם 1** בתגובה בצווארו של המתלון, דחפו ובהמשך- הוסיף והכה בו בפניו, דחפו, לפת את צווארו והפילו על הרצפה. בד בבד למתואר דחף **נאשם 2** אף הוא את המתלון.

בהמשך לאמור, ובעוד המתלון שרוע על הרצפה, הכו אותו הנאשמים באגרופים ובבעיטות. בתגובה למעשיהם- הרחיק המתלון את הנאשמים במכות אגרוף.

בעוד המתלון חובק את נאשם 1 בעודם שרועים על הרצפה, בעט **נאשם 2** בפניו של המתלון מספר פעמים ובהמשך לכך היכה עם ידיו בפניו של המתלון מספר פעמים נוספות.

המתלון בתגובה -דחף את נאשם 2 אל עבר עמדת מצרכים בסמוך.

בנסיבות אלה, יצא המתלון מהחנות ואחז בדלת הכניסה תוך שמבקש מעוברי אורח להזמין משטרה. בשלב זה זרק **נאשם 1** בקבוק זכוכית לעבר המתלון שהתנפצה על גבי דלת הכניסה.

לאור סירובו של המתלון לאפשר לנאשמים לצאת מהחנות, דחף **נאשם 1** את המתלון -שהחזיר לו במכת אגרוף בפניו.

בד בבד, דחף נאשם 2 את המתלון בעוד נאשם 1 מכה בפניו באמצעות מכסה פח.

המתלון אחז בנאשם 1 והפילו על הרצפה ובעודם שרועים על הרצפה התיישב **נאשם 1** על המתלון והכה בו באגרופים, ו**נאשם 2** בעט בגופו של המתלון והמתלון הכה בפניו של נאשם 2.

משהתקדם המתלון חזרה לכיוון החנות, אחז **נאשם 1** בעמוד מתכת והכה באמצעותו ברגלי המתלון. כשניסה המתלון להגיב- הפרידו עוברי אורח בין הניצים.

כתוצאה מהמתואר, נגרמו למתלון חבלות בדמות המטומות ודימום באף ובמצח, וכן רגישות בירך שמאל בגב ובכתפיים ואילו לנאשם 1 נגרמו חבלות בדמות שריטות בצוואר ובכפות ידיו.

כמו כן בנסיבות אלה גרמו הנאשמים בצוותא חדא לנזק בחנות בכך שהפילו מדפים ושברו מוצרים שונים.

3. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשמים יודו ויורשעו בכתב האישום מתוקן, וישלחו לשירות המבחן לקבלת תסקיר- שיבחן אפשרות סיום ההליך ללא הרשעה בעניינם -על פי עתירת ההגנה.

לעניין העונש- המאשימה תעתור למאסר, וב"כ הנאשמים יטען לסיום ההליך ללא הרשעתם בדין.

כמו כן, הוצהר בהסכמה כי נאשם 2 ציין גם בחקירתו שנכנס למחסן לקחת טישו.

4. מתסקיר שירות המבחן בעניינו של **נאשם 1** מיום **6.7.16** עולה כי הוא בן 24, יליד הארץ, מנהל קשר זוגי מזה כשנתיים וחצי, ומתגורר עם בת זוגו בפתח תקווה, עובד כטבח בדוכן לממכר מזון מהיר.

לדבריו בוגר 12 שנות לימוד ובעל תעודת בגרות חלקית, החל בלימודי מכונאות רכב ופרש בטרם השלים לימודיו. תאר קשייו בהתמדה בלימודים, שרת שירות צבאי מלא בתפקיד כבאי.

בשנת 2015 פתח עסק עצמאי לשליחויות שנסגר לאחר מספר חודשים בשל קשיים עם שותפיו. בשנת 2014 השתתף במכינה קדם אקדמאית במכללת לוינסקי במהלכה השלים בגרויות בשני מקצועות בלבד.

תאר מערכת יחסים יציבה וקרובה עם בת זוגו, שאף מעודכנת בהליך הנוכחי ובנסיבותיו.

מתולדותיו עולה כי הינו הצעיר בסדר הליגה מבין שלושה הילדים במשפחת מוצאו.

תאר קשר יציב וקרוב עם בני משפחתו המעודכנים בהליך המשפטי הנוכחי ובנסיבותיו.

מגיליון רישומו הפלילי עולה כי אין לחובתו הרשעות קודמות או תיקי מב"ד פתוחים.

בהתייחסותו לעבירות דנן- הודה ולקח אחריות חלקית על נסיבות העבירות, וחש כי המתלון היה חלק משמעותי בהתפתחות הדברים. לדבריו הגיע עם נאשם 2 לתחנת דלק לאחר בילוי במועדון, במהלכו שתו אלכוהול, באופן שחש עדיין בשליטה על התנהגותו.

תאר כי ביחד עם נאשם 2 התקשו לחזור לביתם לאחר שנהג המונית שעצרו ביקש מהם סכום גבוה לתפיסתם, נכנסו לתחנת דלק כדי לקנות לאכול, ומרגע זה- החל לתפיסתו המתלון לכעוס עליהם ולבקש מהם לצאת מחות לחנות באופן שנתפס על ידו כמזלזל. לאחר שלא יצאו, החל המתלון לדחוף את נאשם 2 וסטר בפניו של נאשם 1.

בתגובה למעשי המתלון, הגיב באלימות פיזית כלפי המתלון, ובדיעבד מבין כי היה עליו לצאת מהחנות ולהימנע מעימות איתו.

השירות התרשם מקשייו של הנאשם לגלות אמפתיה כלפי המתלון והפגיעה בו, אולם במהלך האבחון גברה הבנתו לגבי חומרת המיחוס לו, לחלקו בהתפתחות האירוע, וליכולתו לעצור אותו טרם הסלים.

בבדיקת דפוסי צריכת אלכוהול תאר כי צורך אלכוהול בסופי שבוע בנסיבות חברתיות ובמידה מבוקרת. ביצע במהלך האבחון שתי בדיקות שתן בשירות שנמצאו נקיות משרידי סמים.

בשיחות עמו, שלל מצוקה או קושי בעיתוי הנוכחי של חייו המצריכים המשך מעורבות טיפולית במסגרת השירות. תאר כי עבר תהליך אישי בהתייחס לעבירות ולהליך המשפטי הנוכחי וכיום מודע לדבריו לחומרה במעשיו, נמנע מהתרועעות בחברה שולית וממצבי סיכון שעשויים להסלים.

הנאשם הדגיש כי בשלוש השנים שחלפו מהאירוע ממוקד בתפקודו האישי כלכלי והזוגי ומשקיע מאמצים להתקדם בחייו.

הנאשם הגיע לפגישות אליהן הוזמן בשירות והציג מסמכים כנדרש.

במהלך השיחות שתף פעולה, ותאר בפתיחות את נסיבות חייו והתייחס באופן מפורט לנסיבות ביצוע העבירות.

השירות התרשם כי הנאשם בעל מערכת ערכים תקינה בדרך כלל שביצע את העבירות על רקע צורך בהפגנת גבריות ועמדות בעייתיות שהחזיק, שנותנות לגיטימציה לאלימות במקרים מסוימים, כשהיותו תחת השפעת אלכוהול היווה גורם מסיר עכבות עבורו.

על גורמי הסיכון בעניינו - מנה השירות את חומרת העבירות דנן ונסיבות ביצוען, במהלכן פגע פגיעה פיזית של ממש באחר, לקח אחריות באופן חלקי, קושי באמפתיה כלפי המתלונן והתרשמות מעמדות המאפשרות התנהגות אלימה במקרים מסוימים.

על גורמי הסיכוי לשיקום - מנה השירות את היותו בחור צעיר, ללא הרשעות קודמות, הנמצא בתהליך גיבוש זהות עצמית ומקצועית, לוקח אחריות על חייו באופן כללי, ומדווח על הימנעות ממעורבות חברתית שולית. ההתרשמות היא כי העבירות לא בוצעו על רקע דפוסי התנהגות וחשיבה עברייני או התמכרותי.

השירות התרשם מרמת סיכון **נמוכה** למעורבות בהתנהגות אלימה ובמידת חומרה צפויה נמוכה אף היא.

בהעדר התרשמות מסיכון משמעותי במצבו או נזקקות לקשר טיפולי - לא בא השירות בהמלצה טיפולית בעניינו.

השירות המליץ להימנע מענישה של עבודות שירות או מאסר בעניינו נוכח ההתרשמות מבחור שאינו מאופיין בדפוסים עברייניים והתמכרותיים, נעדר הרשעות קודמות, שמתמודד כיום עם סוגיות הקשורות לזהותו המקצועית ומגלה אחריות לתפקידיו השונים.

עם זאת סבור השירות כי יש להטיל ענישה של של"צ שתהווה עבורו עונש חינוכי באמצעות תרומה לחברה וחיזוק חלקיו הנורמטיביים.

לאחר שהביע לכך הסכמתו, גיבש השירות תוכנית של"צ בהיקף 160 שעות לפיה יבצע עבודות אחזקה במתנ"ס אשכול פיס בפקוח יחידת המתנדבים העירונית בפתח תקווה.

בכל הנוגע להרשעתו בדיון - הנאשם הביע חשש בדבר השלכותיה של הרשעתו בדיון על שאיפתו להשתלב

במקצוע הכבאות. לדבריו במהלך פברואר 2015 התייצב למיונים אך נשר בשלב הראשון, וכיום מעוניין להגיש מועמדות בשנית, לקראת שנת 2017.

נוכח התרשמות השירות כי הנאשם פנים את חומרת מעשיו והשלכותיהם ולאור קיומה של אינדיקציה לפגיעה בתפקודו התעסקותי והתקדמותו האישית והתפקודית, ממליץ השירות לשקול את ביטול הרשעתו בדיון.

מתסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 2 מיום 7.7.16 עולה כי הוא בן 24, רווק ללא ילדים. מתגורר בבית סבו וסבתו בפתח תקווה ועובד כנציג מכירות בחברת ביטוח מזה כחודש וחצי.

לדבריו סיים 12 שנות לימוד ובגרות חלקית. בשל בעיות קשב וריכוז מהם סובל, השתמש בריטלין בתקופת התיכון, והצליח לסיים תיכון ולגשת לחלק מבחינות הבגרות.

בשל מצב כלכלי קשה במשפחתו- נאלץ לשלב בין לימודי התיכון לעבודה. בגיל 14 החל לעבוד בשניצליה, באופן שהקשה עליו לסיים תעודת בגרות מלאה.

בהגיעו לגיל גיוס, התגייס לצבא והחל בטירונות קרבית אולם בהמשך, בכדי לשלב גם עבודה במהלך שירותו הצבאי, עבר לתפקיד במנהלה ושירת שירות מלא כעובד מנהלה.

מתעודת השחרור שהציג עולה כי היה חייל בעל משמעת עצמית ומוסר עבודה גבוה, חברותי ומסייע לזולת. לאחר שחרורו- עבד בחברת תקשורת במשך למעלה משנה, ולדבריו עזב בשל מעבר לעבודה בתנאים טובים יותר.

במשפחת מוצאו זוג הורים שלושה ילדים, כשהוא הבכור מאחיו בשנה ושנתיים.

בשל קשיים הנוגעים להוריו- הנאשם מתאר את סבו וסבתו כמשמעותיים לגביו, מהיותו כבן 8 מתגורר עמם, תאר כי הם מהווים עבורו ועבור אחיו דמויות הוריות, אולם התקשו לדאוג לצרכיהם הרגשיים וסיפקו עבורם מענה לצרכים בסיסיים בלבד. תאר כי מגיל ילדות למד להתמודד בכוחות עצמו.

מגיליון רישומו הפלילי עולה כי אין לחובתו הרשעות קודמות או תיקי מב"ד פתוחים.

בהתייחסותו לעבירות - תאר כי לאחר בילוי עם חברים במהלכו שתה אלכוהול עצרו והוא ונאשם 1 בתחנת דלק על מנת לקנות אוכל.

המתלונן תקף אותו ואת נאשם 1 מסיבה שאינה ברורה לו. בשלב זה, משנאשם 1 החל להכות את המתלונן, שהדף אותם, נאשם 2 הצטרף לעזרת חברו- שלתפיסתו נזקק לעזרתו ופעל באלימות. נאשם 2 הביע צער וחרטה על מעשיו אולם עם זאת צמצם ומזער את חלקו בעבירות שניכר כי משליך את האחריות באירוע על המתלונן.

השירות לא התרשם מקיומה של בעיית התמכרות או שימוש לרעה באלכוהול.

בדיקת השתן שמסר בשירות נמצאה נקיה משרידי סם.

השירות התרשם כי נאשם 2 הינו צעיר וחסר גורמי תמיכה משמעותיים, שגדל והתפתח ברקע משפחתי מורכב, חווה נטישה של הוריו, וגדל ללא דמויות הוריות משמעותיות, תומכות ומציבות גבול.

מגיל צעיר נאלץ להתמודד עם קשיים שלא תאמו את גילו ואת יכולותיו, וכי כל הקשיים שחווה לא עובדו במהלך השנים. ניכר כי נאשם 2 צבר תחושות תסכול וכעסים שלא עובדו באופן מקדם. עם זאת, נאשם 2 מתפקד באופן יציב בבי"ס, בצבא, ובעבודתו כיום, וניכר כי מצליח לתפקד באופן נורמטיבי בחיי היומיום.

על גורמי הסיכון בעניינו- מנה השירות את הקשיים עמם נאשם 2 מתמודד, והעובדה כי מעולם לא טופלו ועובדו באופן מקדם, ואת חומרת העבירות.

על גורמי הסיכוי לשיקום- מנה השירות את היות זו עבירה ראשונה ויחידה, את היכולות התפקודיות הגבוהות שלו, את שיתוף הפעולה שלו עם השירות, והרצון שמביע באשר לאפשרויות הטיפוליות.

בנסיבות אלה, התרשם השירות כי ככל שישתלב בטיפול- יפחת הסיכון להישנות עבירות דומות מצדו.

לאור האמור, והמוטיבציה שמבטא לטיפול, ממליץ השירות על העמדתו של הנאשם 2 בצו מבחן למשך שנה במהלכה ישתלב בהליך טיפול ייעודי לצעירים שעברו עבירות המתקיים בשירות אחת לשבוע.

במסגרת הקבוצה יוכל הנאשם לעבד חוויות ומשברים שעבר בעבר, לזהות מוקדי סיכון ולהתנהגות אלימה ואימפולסיבית ולרכוש מיומנויות וכלים נורמטיביים להתמודדות מקדמת במצבי משבר, תוך חיזוק כוחותיו.

בנוסף, המליץ השירות על הטלת ענישה קונקרטית וחינוכית שתחבר בין מעשיו של הנאשם להשלכותיהם בדרך של של"צ בהיקף 100 שעות.

הנאשם הביע הסכמתו לביצוע השל"צ.

בכל הנוגע להרשעתו בדין- נאשם 2 הביע חשש כי הרשעה בפלילים לא תאפשר את המשך העסקתו וקידומו בתחום הביטוח בו הוא עובד.

לאור האמור והחשש לפגיעה במקור פרנסתו, בעודו מתמודד בכוחות עצמו עם מצב כלכלי קשה גם כיום, חלוף הזמן מאז העבירות והעובדה כי מאז לא נפתחו נגדו תיקים נוספים והחשיבות בחיזוק כוחותיו - ממליץ השירות לשקול בחיוב ביטול הרשעתו.

5. בטיעוניו לעונש טען ב"כ המאשימה הציג כראיה לעונש את דיסק תיעוד האירוע בחנות המצוי בחומר

החקירה בתיק.

בטיעוניו -ציין כי הנאשמים הודו בכך שהגיעו לחנות yellow כשהם תחת השפעת אלכוהול, לאחר שהמתלון הבחין כי נאשם 2 הולך לחדר צדדי, גם לאחר שהוצהר לפרוטוקול כי הנאשם עשה זאת רק כדי לקחת טישו, לאור החשש שהמעשה נעשה לצורך כניסה לחדר צדדי בחנות, ביקש מהם המתלון לעזוב את המקום.

הוא התעקש וגם דחף אותם לכיוון היציאה לאחר כשלא הסכימו, ואז התפתחה האלימות מצד הנאשמים.

נאשם 1 לפת את המתלון בצווארו, הפיל אותו לרצפה, הכה אותו באגרופים בפניו. באותה העת גם נאשם 2 הצטרף כשהוא דוחף את המתלון, הודף אותו על המצרכים, ולאחר שהמתלון כבר נמצא שרוע על הרצפה נאשם 2 ממשיך ובוטט מס' בעיטות בראשו.

במקרה זה מדובר במתלון חזק, אחרת היה נגרם נזק גדול יותר.

בהמשך המתלון ביקש מעוברי אורח להזמין משטרה ועמד בדלת של החנות במטרה למנוע מהנאשמים לברוח מהמקום. נאשם 1 בתגובה ניגש לארון הבקבוקים, לקח בקבוק, וזרק על הדלת, על המתלון, הדלת נופצה, היו לקוחות בפנים, המתלון ביקש מהם שיזמינו משטרה, וביקש מעוד אנשים שהיו בחוץ שיתקשרו למשטרה, אבל הוא לא הסכים שהנאשמים יצאו מהחנות. האירוע כולו ארך כ- 6 דקות.

נאשם 2 בעט ונאשם 1 לקח את הפח ונתן לו מכות בראש עם מכסה הפח, האירוע לא נרגע, ומסתיים כשמגיעה ניידת ואמבולנס, נאשם 1 על הרצפה, לוקח מוט ברזל ומכה את המתלון שוב.

בסופו של יום מהאירוע הזה נגרמו למתלון חבלות בדמות המטומות, דימום באף, במצח, רגישות בירך שמאל, בגב, בכתפיים ולנאשם 1 נגרמו שריטות בצוואר ובידיים (במ/2). כמו כן נגרם נזק רב לחנות.

מדובר בשני נאשמים ילידי 1992, ללא הרשעות קודמות, אשר הודו בכתב אישום מתוקן, לקחו אחריות על מעשיהם, התסקירים חיוביים, אך מהם עולה כי לא לקחו אחריות באופן מלא והטילו את האשמה על המתלון.

מתחם העונש ההולם נע בין מס' חודשי מאסר ועד שנת מאסר בפועל.

לעניין התסקירים, יש לעשות אבחנה בין נאשם 1 ל- 2:

נאשם 1 -לוקח אחריות חלקית, מבין בדיעבד כי היה עליו לעזוב את החנות, אך עדיין לא מגלה אמפתיה למתלון, והשירות מעריך כי במקרים מסוימים סבור שניתן לנהוג באלימות.

עם זאת, התסקיר ברובו חיובי, וכולל רמת סיכון נמוכה, אך חרף ההמלצה -רף האלימות באירוע מתמשך ובפרץ אלימות בלתי נשלט, ונוכח ההיזק לרכוש בצורה בוטה, איננו מתאים לאי הרשעה.

נאשם 2 - התסקיר חיובי, לקח אחריות על מעשיו, מגולל נסיבות חיים לא פשוטות אך גם הוא מצמצם את חלקו, תולה את האשמה במתלון, וזו אינה לקיחת אחריות מלאה. בעניינו השירות ממליץ על אי הרשעה

ומוסיף צו מבחן ושל"צ למרות שלא מראה כל אינדיקציה ממשית לפגיעה בתעסוקתו.

הנאשמים צעירים אבל הם אינם מחזיקים כל עבודה משמעותית לפרק זמן ארוך ומדובר באירוע אלימות כה חמור שהוא איננו מתאים לאי הרשעה.

ברע"פ 5860/15 -מבהיר בית המשפט העליון כי יש להצביע על נזק קונקרטי מוחשי, ואין להסתפק בתרחיש תיאורטי לפיו אפשר שיגרם נזק. מדובר על בחורה עם עבירות אלימות כלפי בעלה בעבירות הרבה פחות חמורות, ובית המשפט סבור שיש להותיר את ההרשעה על כנה.

ברע"פ 7109/14 -בית המשפט העליון מבהיר שגם כשמדובר בנאשם צעיר בתחילת דרכו שאישיותו אינה בשלה, עדיין יש להראות נזק קונקרטי.

בת"פ 59211-03-14 -של מותב זה בעבירות אלימות, נאשם צעיר בן 24, המלצת השירות הייתה שלא להרשיעו פן יפגע עתידו המקצועי, הנאשם ללא הרשעות קודמות, ובית משפט זה עומד על חומרת המעשה ועל כך שסיום ההליך באי הרשעה נוגדת את האינטרסים העומדים בבסיסו של התיק, בעבירות אלימות נמוכות מרף האלימות דנן.

בת"פ 10119-08-14 - עבירות אלימות, נאשם צעיר בן 18 בזמן ביצוע העבירות, גרם לחבלות של ממש, תסקיר חיובי בחלקי, בית משפט משית 9 חודשי מאסר בפועל, פיצוי 4,000 ₪ למתלונן. העבירות הן עם שימוש באלה וחמורות יותר, אך הפגיעה דומה למקרה זה.

במכלול הנסיבות, נוכח תסקירים חיוביים וגילם הצעיר של הנאשמים, ראוי להשית ענישה בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי מרתיע, קנס, ופיצוי למתלונן.

לעומת זאת, טענה ב"כ הנאשם 1 לעונש כי לא בכדי התיק נפתח לפני שלוש שנים ומתנהל שנתיים בבית המשפט.

כתב האישום תוקן כך שיש בו נגיעות לחלקו ולאשם התורם של המתלונן בתיק.

התסקיר חיובי, ובוחן בפירוט נסיבות חיים, התנהלות, התייחסות לעבירה ופרמטרים רבים, שבסופו של דבר התוצאה היא שנאשם 1 מבין את המשמעויות שכרוכות במעשיו לפני שנתיים וחצי.

דרכו של נאשם 1 אינה דרך אלימות, זהו תיק יחיד ברישומי הפלילי, מעולם לא נחקר במשטרה, וידו לא הייתה במעל לגבי שום דבר שקשור לאלימות מילולית או פיזית.

מדובר במעידה חד פעמית ומצער, מסוג האירועים המתגלגלים, כשהמתלונן בחר להגיב בצורה מסיבית מעבר למה שהם תכננו. האשם התורם של המתלונן היה רב, מדובר בבחור גדול, חסון, שהיה מבוהל מאד כי ראה שני בחורים שמגיעים לחנותו, ובחר להגיב באופן שלא תואם את הכוונה הראשונית שלהם.

שני הנאשמים באים בצורה מאד פשוטה לחנות, לאחר בילוי, כאשר נאשם 2 היה אף מנוזל והוא בחר באופן

עצמאי שנראה היה לו לגיטימי ללכת ולקחת טישו. מפה התחיל האירוע.

לא הייתה להם כל כוונה, ורואים בסרטון שבזמן שנאשם 2 הולך ולוקח טישו, נאשם 1 הולך ולוקח בורקסים וקרואסונים.

הם קיבלו תגובה לא פרופורציונלית על פי תפיסתם מהמתלון ובחרו להגיב, ומקום בו הייתה ביניהם חברות-כשאחד מהנאשמים רואה את חברו שרוע על הרצפה ומקבל מכות הוא מצטרף לאותה המולה.

נאשם 1 נגרמו חבלות (במ/3) בידיו ובצווארו כתוצאה מאלימות מסיבית שהפעיל המתלון.

נאשם 1 הינו בחור צעיר בן 24, ללא עבר פלילי, שגדל בנסיבות חיים לא פשוטות.

הוא עשה בחירה מודעת לא לשחזר דפוסים בעייתיים שהיו בחייו ולקום ולצמוח הלאה, ולכן סיים 12 שני"ל, השלים בגרויות למרות שסובל מקשיי ריכוז וליקויי למידה, שירת שירות צבאי מלא, עובד, פתח עסק עצמאי מתוך מטרה להעלות את רמת חייו, אך העסק נקלע לקשיים כלכליים ולכן כרגע הוא עובד בעבודה זמנית על מנת להמתין למבחני כבאות אליהם יוכל לגשת.

לעניין ההרשעה - הנאשם בן 24 שירת 3 שנים בצבא בתפקיד כבאי, והשאיפה שלו להמשיך בתחום זה. ב-2015 הוא ניגש שוב, אך לא צלח את המבחנים הפיזיים ולכן אמור לגשת ברגע שיפתח שוב מכרז.

המקצוע שהוא רוצה לעסוק בו בעתיד זה כבאות והוא מרכז את כל כוחותיו גם ברמה הפיננסית וגם גיוס המשאבים שזה אומר פיתוח הכושר הגופני שלו 4 פעמים בשבוע כדי לעבור את המבחנים הפיזיים ואם יורשע-תחסם בפניו הדרך בשל העדר תעודת יושר כבכל משרה ממשלתית.

נאשם 1 לא משתמש בחומרים ממכרים, לקח אחריות על חייו ועל נסיבות המקרה.

כתב האישום הוא אמביוולנטי מבחינת חלקו של המתלון באירוע, ולכן כאשר הנאשם עצמו נמצא במצב של תקיפה חבלנית בסיטואציה אלימה אזי בתגובה לאלימות המתלון - הוא הגיב בצורה פיזית, ומבין שבדיעבד הוא היה צריך לצאת מהחנות ולא להיגרר למקום הזה.

יש לציין כי בהמשך האירוע- הדרך החוצה נחסמה ע"י המתלון.

לאור העובדה שמדובר בפגיעה קונקרטית ובאדם שאין לו תמיכה חיצונית מהבית, יש להשית עליו ענישה ללא הרשעה, ובמידת הצורך- להגדיל את היקף שעות השל"צ בעניינו בהתאם.

ב"כ נאשם 2 טען לעונש כי יש לאמץ את המלצת שירות המבחן לאי ההרשעה ולהטיל על נאשם 2 צו מבחן, צו של"צ, גם אם בהיקף נרחב יותר מההיקף עליו המליץ השירות.

המלצת השירות עולה בקנה אחד עם נסיבותיו של התיק, נסיבותיו האישיות של הנאשם, חלקו בביצוע העבירות,

והעובדה לפיה לולא החל המתלון באלימות כלפי הנאשמים- ספק אם האירוע היה מתגלגל כפי שהתגלגל ונגרר לאלימות.

הנאשמים היו תחת השפעת אלכוהול, עם זאת שתיית אלכוהול כשלעצמה אינה עבירה פלילית, ואין לתת; משקל לחובתו של הנאשם כל עוד לא הכניס עצמו ביוזעין לסיטואציה או למצב סיכון שבו הוא עלול להתנהג באופן פוגעני בעטייה של השתייה.

יום האירוע היה ליל שבת, בו מקובל שאנשים יוצאים ושותים, הם גם לא נהגו באותו יום, אלא חיפשו מונית. האירוע הזה מבחינתם היה אירוע לא מתוכנן, בו למתלון הייתה תרומה משמעותית בהתפתחותו.

חלקו הקונקרטי של נאשם 2, היה פחות מחלקו של הנאשם 1, כאשר במספר נקודות באירוע ניסה להפריד בין המתלון לנאשם 1, והמתלון לא עושה דבר וחצי דבר שיש בו כדי למתן את האירוע.

בסרטון ניתן לראות כי כאשר הנאשמים יוצאים מהדלת- המתלון שב ומכה אותם, וגם באירוע בחוץ היו מס' מקטעים שבהם היה נתק בין המתלון לנאשמים באופן שהיה מסיים את האלימות.

התנהגותו של המתלון באירוע אינה בגדר הגנה עצמית.

המתלון נחקר באזהרה ומודה שאולי לא היה צריך להשתמש בכוח ולהתקשר למשטרה כבר בשלב מוקדם באירוע. על כן יש לשקול את העובדה ששום הליך לא ננקט נגד המתלון.

נאשם 2 הודה, לקח אחריות, עבר הליך משפטי, וכדי להתמודד עם הפער למול המתלון יש מקום לסיים את עניינו של נאשם 2 באי הרשעה.

התסקיר של נאשם 2 הוא חיובי, כאשר בכך שציין שגם למתלון יש חלק באירוע אינו מהווה לקיחת אחריות חלקית, לאור האירוע כפי שנראה בסרטון.

התסקיר מעלה נסיבות אישיות קשות, לפיהן חווה נטישה של שני הוריו, ללא גורמי תמיכה, רקע שיכול היה לגרום לנאשם 2 להתדרדר, אבל הוא עשה בחירות חיוביות בחיים, יכול להצביע על רצף תעסוקתי, בהיותו בן 24, עובד בחברת ביטוח, ומנהל אנשים כראש צוות.

גורמי הסיכוי בתיק הזה, לפי התסקיר הם העובדה שמדובר בעבירה ראשונה ובנאשם בעל יכולות תפקודיות גבוהות, שיתוף פעולה עם השירות, ואופק טיפולי שיפחית ממסוכנותו.

ההערכה היא של רמת סיכון נמוכה, במידת חומרה שצפויה שגם היא נמוכה.

לאור האמור, רמת מסוכנות נמוכה, חלוף הזמן, העדר עבר פלילי, ונסיבות ביצוע העבירה- לא ראוי שאירוע כזה יחתים את הנאשם וישפיע על עתידו (הוגשה פסיקה).

לפיכך, מתבקש בית המשפט לאמץ את המלצת התסקיר, ולהימנע מהרשעתו של נאשם 2.

נאשם 1 הוסיף כי עשה טעות נוראית ומאז המקרה ועד עכשיו חי את האירוע. היה עצור במשך 5 ימים, ראה את העולם העברייני, ואינו רוצה בו חלק.

המתלונן הרים עליו יד ראשון וסטר לו. למרות זאת, יודע שעשה טעות ולא יחזור עליה, לא רוצה להרוס את חייו. שימש ככבאי בשירות הצבאי, ואהב את התפקיד, רוצה לתרום ולעסוק בתחום הצלת חיים. נמצא לראשונה בסיטואציה זו ולא ישוב אליה.

גדל עם אמא חד הורית שעבדה בשלוש עבודות ובקושי ראה אותה, אביו נעלם וסבתו גידלה אותו. עבד ופרנס את עצמו במספר עבודות.

הביע צער, לקח את כל האחריות על מעשיו.

נאשם 2 הוסיף כי עשה טעות, ומתנצל על מה שקרה.

הוא הגיע מבית שלא הביעו בו תמיכה, גדל אצל משפחת אומנה, כל אחד מאחיו במקום אחר, ובכל זאת ניסה מגיל קטן להחזיק את כל המשפחה ביחד.

רוצה לפתוח עסק או להתקדם בעסק אחר.

באירוע לקח נייר לקנח את האף, ורואים אותו מקנח את האף, לפני האירוע עבר 4 ניתוחים באף בגלל פוליפים ומחיצות.

כל ההתרחשות ארעה כי נהג המונית רצה מחיר מופקע עבור נסיעה, ובזמן שהמתינו למונית אחרת -נכנסו לקנות בורקסים. המתלונן הגיע, דיבר לא יפה ודחף, בזמן שנאשם 1 לקח בורקסים. הוא עצמו ניסה להבין למה המתלונן בא בתוקפנות כזאת.

המתלונן הרים עליו יד והוא נרתע אבל כשראה את המתלונן ביחד עם נאשם 1 על הרצפה- התערב. היו רגועים גם כשבאה המשטרה, ולא ברחו מהמקום. לא בא אמבולנס.

לא יחזור על מעשיו, ויש לו טראומה מהקרה ומהמעצר.

6. דין ומסקנות

בהתאם לעקרון המנחה בענישה יש לקיים יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג מידת העונש המוטל עליו (**סעיף 40ב לחוק**), כשמתחם העונש ההולם יקבע תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, מידת הפגיעה בו מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה (**סעיף 40ג(א) לחוק**).

התנהגותם של הנאשמים מהווה פגיעה קשה בערכים מוגנים שעניינם שמירה על שלומו של הפרט, חייו וגופו,

כמו גם הגנה על כבודו, קניינו ועל זכותו לביטחון אישי.

מנסיבות הקשורות לביצוע העבירות עולה כי בהיותם בחנות YELLOW בתחנת הדלק, ובעודם תחת השפעת אלכוהול, ניגש נאשם 2 ונכנס לחדר צדדי בחנות, ולאחר שניגש אליו המתלון ודרש ממנו לעזוב את החנות לאלתר- חברו הנאשמים והחלו עמו ויכוח, סרבו לעזוב את המקום לדרישת המתלון, ובתגובה לדחיפתו אותם לעבר הכניסה לחנות- דחף נאשם 1 חזרה את המתלון ולפת ידו סביב צווארו.

משהתגונן המתלון תוך שליחת ידו לעבר עורפו של נאשם 1- אחז נאשם 1 בצווארו של המתלון, דחפו והכה בפניו, לפת את צווארו והפילו על הרצפה. בד בבד למתואר דחף נאשם 2 אף הוא את המתלון.

בעודו שרוע על הרצפה, הכו בו הנאשמים באגרופים ובבעיטות, והמתלון הרחיק אותם במכות אגרוף.

בעוד המתלון חובק את נאשם 1 כשהם שרועים על הרצפה, בעט נאשם 2 בפניו של המתלון מספר פעמים והיכה עם ידיו בפני המתלון מספר פעמים נוספות, והמתלון דחף את נאשם 2 אל עבר עמדת מצרכים בסמוך.

גם כשיצא המתלון מהחנות ואחז בדלת על מנת לבקש מעוברי אורח להזעיק משטרה- לא נרגעו הנאשמים מזעמם, ונאשם 1 זרק בקבוק זכוכית לעבר המתלון שהתנפצה על גבי דלת הכניסה.

לאור סירובו של המתלון לאפשר להם לצאת מהחנות, דחף נאשם 1 את המתלון -שהחזיר לו במכת אגרוף בפניו.

במקביל לא טמן נאשם 2 ידו בצלחת, ודחף את המתלון בעוד נאשם 1 מכה בפניו שלהמתלון באמצעות מכסה פח.

המתלון אחז בנאשם 1 והפילו על הרצפה, ובעודם שרועים על הרצפה התיישב נאשם 1 על המתלון והכה בו באגרופים, כשנאשם 2 בעט בגופו של המתלון והמתלון הכה בפניו של נאשם 2.

משהתקדם המתלון חזרה לכיוון החנות, אחז נאשם 1 בעמוד מתכת והכה באמצעותו ברגלי המתלון, עד שעוברי אורח הפרידו ביניהם.

בנסיבות אלה, הגם שמעשיהם של הנאשמים חמורים מאוד ועצם תקיפתם בצוותא את המתלון הינה נסיבה לחומרה בעניינו, הרי שחלקו של נאשם 1 גדול מעט יותר מחלקו של נאשם 1 באירוע, הן לאור העובדה כי חלקה הארי של האלימות הופעלה מצדו, והן בשל העובדה כי השתמש בנשק קר מספר פעמים כנגד המתלון, ובכלל זה- מכסה מתכת ובקבוק זכוכית (סעיף 40ט(א)(2) לחוק).

בנסיבות אלה, לא ניתן להתעלם מחומרתן היתרה של נסיבות ביצוע העבירות.

מהסרטונים שהוגש בשלב הראיות לעונש **(במ/1)**, המתעדים את האירוע בחנות ומחוצה לו באמצעות מספר מצלמות אבטחה במקום, עולה כי בעת שהתעמת עימם המתלון לאחר שראה את נאשם 2 נכנס לחדר צדדי

בפאתי החנות, ונבהל, החלו השניים להתנפל עליו ולהכותו, כשנאשם 1 נותן לו אגרופים, מפילו על הרצפה וממשיך לחבוט בו, ונאשם 2 בועט בו ללא הרף בעודו מעליהם ומצדם. לאחר שהמתלון מחזיק את דלת החנות ומנסה למנוע מהנאשמים לצאת מהמקום- מצליחים הנאשמים לפרוץ החוצה, ממשיכים להכות בו, ונאשם 1 אף חובט בראשו ובפלג גופו העליון של המתלון באמצעות מכסה מתכת של פח שהיה במקום (מצלמה 1 דקה 3:46).

במהלך האירוע האלים נופלת סחורה רבה מהמדפים ומתפזרת על הרצפה.

במהלך האירוע נאשם 1 מרים סטנד שוקולדים מקרטון וזורק אותו לעבר הכניסה (מצלמה 4 דקה 3:45:26) ואף זורק דבר מה שמנפץ על דלת החנות בעוד המתלון עומד מחזיק אותה מבחוץ (מצלמה 1 דקה 3:45:44).

יש לציין כי הגם שניכר בסרטון כי היה זה המתלון שהפעיל כוח כלפי הנאשמים בתחילה בכך שדחפם לעבר דלת היציאה, ואף טפח על צווארו של נאשם 1 באופן שגרם לתחילת האירוע האלים (מצלמה 6 דקה 3:43:40 ואילך), הרי שהאלימות הקשה שהפעילו הנאשמים כלפיו בצוותא חדא, במהלך דקות ארוכות, תוך שימוש בנשק קר, כמו גם העובדה כי אף לאחר תום האירוע - חזר נאשם 1 והכה את המתלון בגבו ורגלו אמצעות עמוד/מוט ברזל שהיה במקום - כל זאת בהיותם תחת השפעת אלכוהול - הופכת את התנהגותם לאלימה מאוד, אכזרית וחמורה באופן יוצא דופן (סעיף 40ט(א)(10) לחוק).

הנזקים שנגרמו כתוצאה ממעשי הנאשמים הינם נזקים לגוף ולרכוש, כאשר כתוצאה מהמתואר, נגרמו למתלון חבלות בדמות המטומות ודימום באף ובמצח, וכן רגישות בירך, בגב ובכתפיים (במ/2), וכן גרמו לנזק בחנות בכך שהפילו מדפים ושברו מוצרים שונים.

בנסיבות אלה, גם לנאשם 1 נגרמו חבלות בדמות שריטות בצוואר ובכפות ידיו **(במ/3)**.

למותר לציין כי לו היה בקבוק הזכוכית פוגע במתלון -היה הנזק צפוי להיות גדול עוד יותר, ואך בנס לא הסתיים האירוע באסון **(סעיפים 40ט(א)(3) ו-(4) לחוק)**.

מתחם העונש ההולם בנסיבות אלה, **נע בין חודשיים מאסר שירוצה בעבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר בפועל**.

נוכח נסיבות המפורטות **בסעיף 40יא לחוק** יש להשית עונשם של הנאשמים ברף הבינוני של המתחם הנ"ל **(סעיף 40ג(ב) לחוק)**.

מנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות עולה הנאשמים הינם צעירים בני 24, רווקים, ללא כל עבר פלילי עובר לאירוע, ואף לא שבו להסתבך בפלילים בשנתיים וחצי שחלפו למן האירוע ועד לעת הזאת **(סעיפים 40יא(10) ו-(11) לחוק)**.

מעיון בתסקירי הנאשמים דומה כי יש קשר מסוים בין נסיבות חייהם הקשות של השניים, לבין ביצוע העבירות דן (סעיף 40א(8) לחוק):

התסקיר בעניינו של **נאשם 1** הינו חיובי בעיקרו, וממנו עולה כי הגם שכיום עובד כטבח בדוכן לממכר מזון מהיר, הרי שרצונו לעסוק בתחום הכבאות, בו עסק אף במסגרת שירותו צבאי.

נסיבות חייו אינן פשוטות מקום בו הוריו התגרשו סמוך ללידתו, ואין לו כל קשר עם אביו. אמו חד הורית הנעזרת בקצבת ביטוח לאומי וסבתו, שסייעה בגידולו ושימשה לו כאם- נפטרה לפני שלוש שנים.

נאשם 1 שלל נזקקות טיפולית, שלל כיום קשרים שוליים אך שתף פעולה כנדרש עם השירות.

בעניינו התרשם השירות כי הינו בעל מערכת ערכים תקינה בדרך כלל כאשר העבירות לא בוצעו על רקע דפוסי התנהגות וחשיבה עברייני או התמכרותי, אך מחזיק בעמדות בעייתיות שנותנות לגיטימציה ל אלימות במקרים מסוימים.

גורמי הסיכון בעניינו הינם חומרת העבירות דן ונסיבות ביצוען, במהלכן פגע פגיעה פיזית של ממש באחר, העובדה כי לקח אחריות באופן חלקי בלבד, קושי באמפתיה כלפי המתלונן והתרשמות מעמדות המאפשרות התנהגות אלימה במקרים מסוימים.

גורמי הסיכוי לשיקום בעניינו הם גילו צעיר, העדר עבר פלילי, היותו בתהליך גיבוש זהות עצמית ומקצועית, הלוקח אחריות על חייו באופן כללי ומדווח על הימנעות ממעורבות חברתית שולית.

בכל הנוגע להרשעתו של נאשם 1 בדן בשל רצונו לעסוק בתחום הכבאות, כשבמהלך פברואר 2015 התייצב למיונים אך נשר בשלב הראשון, וכיום מעוניין להגיש מועמדות בשנית, לקראת שנת 2017, לצד ההתרשמות כי הפנים את חומרת מעשיו והשלכותיהם וקיומה של אינדיקציה לפגיעה בתפקודו התעסקותי והתקדמותו האישית והתפקודית, המליץ השירות לשקול את ביטול הרשעתו בדן.

באשר לנאשם 2- התסקיר בעניינו חיובי, ממנו עולות נסיבות חיים קשות. הוא עובד כנציג מכירות בחברת ביטוח מזה כחודש וחצי, כאשר בשל מצב כלכלי קשה במשפחתו- נאלץ לשלב בין לימודי התיכון לעבודה כבר מגיל 14, ואף עבד במקביל לשירותו הצבאי.

נאשם 2 חווה נטישה מצד שני הוריו, בהיותו כבן 6, ומגיל צעיר נאלץ להתמודד עם קשיים שלא תאמו את גילו ואת יכולותיו, לא עיבד קשיים אלה ועל כן המליץ השירות לשלבו בהליך טיפולי ייעודי לצעירים שעברו עבירות, שאף יפחית את הסיכון הנשקף ממנו.

עם זאת, נאשם 2 מתפקד באופן יציב במסגרות חייו, וניכר כי מצליח לתפקד באופן נורמטיבי בחיי היומיום.

בנוגע להרשעתו של נאשם 2 בדן- לאחר שהנאשם 2 הביע חשש כי הרשעה בפלילים לא תאפשר את המשך

העסקתו וקידומו בתחום הביטוח בו הוא עובד, ומתוך חשש לפגיעה בפרנסתו בעודו מתמודד בכוחות עצמו עם מצב כלכלי קשה, והחשיבות בחיזוק כוחותיו, המליץ השירות להימנע מהרשעתו בדיון.

יש לציין כי הנאשמים לקחו אחריות חלקית בלבד על מעשיהם באירוע, והטילו אשמה על המתלונן, כאשר נאשם 1 התקשה לגלות כלפיו אמפתיה וכלפי הפגיעה בו, אולם גברה הבנתו לגבי חומרת מעשיו במהלך האבחון וליכולתו לעצור את האירוע טרם הסלים, ונאשם 2- שהביע צער וחרטה על מעשיו - צמצם ומזער את חלקו בעבירות כשניכר כי משליך את האחריות באירוע על המתלונן (**סעיף 40א(4) לחוק**).

כמו כן לגבי שניהם- התרשם השירות כי אין בעיית התמכרות, הגם שאין חולק כי היו תחת השפעת אלכוהול באירוע, ובדיקות השתן שמסרו היו נקיות משרידי סם.

כמו כן ההתרשמות בעניינם הינה מרמת סיכון נמוכה במידה נמוכה.

בנסיבות אלה, הודו הנאשמים במסגרת הסדר טיעון, ובכך חסכו מן שיפוטי יקר ובכלל זה את העדת המתלונן בבימ"ש, על כל המשתמע מכך (**סעיף 40א(6) לחוק**).

כמו כן אין להתעלם מתיקון כתב האישום לקולא, וחלוף הזמן מאז אירוע כתב האישום.

אין חולק כי הרשעה בפלילים הינה בעלת השפעה מכרעת בעניינם של נאשמים צעירים, דוגמת הנאשמים שבפניי, שכל עתידם המקצועי והאישי עדיין לפנייהם.

דברים אלה מקבלים משנה תוקף מקום בו הנאשמים ביצעו את העבירות בהיותם **כבני 21 בלבד**, ועל כן נכנסים בגדרה של קבוצה "**הבגירים-הצעירים**" בה נודעה חשיבות רבה לשיקול השיקום בשל מאפייניה הייחודיים של קבוצת גיל זו, המצויה בתווך שבין גיל הבגירות הסטטוטורי לבין היותו של הצעיר עדיין בשלבי תהליך של גיבוש זהותו ואישיותו וקיומם של שינויים חברתיים בעשורים האחרונים שהביאו להתארכותה של תקופת ההתבגרות בקרב צעירים רבים ולטשטוש נקודת הגבול בין קטינות לבגירות (ע"פ 7781/12 פלוני ב' מדינת ישראל (לא פורסם, מיום 25.6.13)

הלכה זו התחדדה והובהרה בקביעתו המאוחרת של בימ"ש בע"פ 2420/15 אבטליון אברהם נגד מדינת ישראל (לא פורסם, מיום 29.11.15) לפיה הגיל אינו חזות הכל, וכל מקרה יבחן לגופו בהתאם לנסיבותיו של הצעיר. וכך נקבע-

"עם זאת, ונוכח האמור, הגשמת התכלית העומדת ביסודו של פסק הדין בעניין פלוני מחייבת התייחסות לכל מקרה לגופו. רק בחינה פרטנית של מאפייניו של כל נאשם בגיר צעיר תאפשר להבטיח כי דוקטרינת הבגירים הצעירים נותרת בגדר כלי פרשני המגשים את תכלית הכללים המבנים את שיקול הדעת השיפוטי,

ולא בגדר קטגוריה נפרדת הפורצת את גבולות החוק. על כן, הדגשתי בעניין פלוני כי בבואו של בית המשפט לקבוע את עונשו של נאשם שהוא בגיר צעיר, עליו לבחון האם ובאיזו מידה מתקיימים בו אותם מאפיינים של קבוצת הבגירים הצעירים... דהיינו, הקלה בעונשו של בגיר צעיר לא תיעשה, אלא אם בית המשפט השתכנע על יסוד החומר המונח בפניו, כי מתקיימות בבגיר הצעיר אותן נסיבות מיוחדות העשויות להצדיק מתן הקלה מסוימת בעונשו - וזאת, במסגרת הכללים הקבועים בדין. ויודגש, "בגיר צעיר" אינו מעין "מונח קסם", המצדיק כשלעצמו הקלה בעונשו של נאשם המשתיך לקבוצת הגילאים המסוימת - אלא מדובר בקבוצת משתנים, אשר יש לבחון את המידה שבה הם מתקיימים בכל נאשם בגיר צעיר לגופו."

דברים אלה מקבלים משנה תוקף מקום בו מדובר בנאשמים בעלי נסיבות חיים קשות ומרוכבות כמפורט לעיל, שזוהי להם מעידה חד פעמית, כאשר לא שבו להסתבך בפלילים טרם המקרה או אחריו, כשבמהלך הזמן שחלף ניכר כי השניים עשו מאמצים איש איש בתחומם על מנת לעלות על דרך הישר, ולהשתלב בתחום העבודה.

עם זאת, בנסיבות אלה, לא זו בלבד שלא הוכחה פגיעה קונקרטית במי מהנאשמים באופן שיצדיק חריגה מהכלל לפיו יש להרשיע נאשם מקום בו נקבע כי ביצע את העבירה, אלא שחומרת העבירה ונסיבותיה אינן מאפשרות סיום ההליך ללא הרשעה בהתאם לפרמטרים שנקבעו בע"פ 2083/96 תמר כתב נגד מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337, 342 (1997).

עם זאת, ומחמת שיקולי שיקום המפורטים הרחבה בתסקירים- יש מקום לחרוג לקולא ממתחם הענישה לגביהם ובאופן שיבא לביטוי הולם את כל שיקולי הענישה הרלוונטיים.

7. לפיכך, הריני גוזרת על נאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1

א. של"צ בהיקף 200 שעות - על פי תוכנית שתומצא תוך 30 ימים ע"י שירות המבחן.

ב. מע"ת בן 12 חודשים שלא יעבור במשך 3 שנים מהיום על העבירות בהן הורשע.

ג. פיצוי למתלונן ע"ס 10,000 ₪ שישולם עד ליום 1.12.16.

ד. קנס ע"ס 1,000 ₪ שישולם עד ליום 1.1.17 או 45 ימי מאסר תמורתו.

נאשם 2

א. של"צ בהיקף 150 שעות - על פי תוכנית שתומצא תוך 30 ימים ע"י שירות המבחן.

ב. מע"ת בן 12 חודשים שלא יעבור במשך 3 שנים מהיום על העבירות בהן הורשע.

ג. פיצוי למתלונן ע"ס 7,500 ₪ שישולם עד ליום 1.12.16.

ד. קנס ע"ס 1,000 ₪ שישולם עד ליום 1.1.17 או 45 ימי מאסר תמורתו.

8. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, ד' אב תשע"ו, 08 אוגוסט 2016, במעמד הנוכחים.